

ทะเบียนประชุมชาวบ้าน ในพื้นที่ตำบลพระเจ้า

ภูมิปัญญาห้องถิน ทอสือกอก นางสาวร ยศอุบล

ประวัติ นางสาวร ยศอุบล อายุ ๖๕ ปี เกิด : เมื่อวันที่ ๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๙๒ ที่อ ๒๐ หมู่ที่ ๑๐ บ้านเหล่าสามัคคี ตำบลพะเจ้า อำเภอเชียงชัย จังหวัดร้อยเอ็ด อาชีพ: เกษตรกร เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการทอสือกอก โดยต้นกอกได้ปลูกเอง จนต้นกอกโตจึงได้นำต้นกอกที่เป็นเสือกอก หลักสีสัน สวยงาม โดด ทั้งนี้ผลผลิตที่ได้นั้น เป็นการผลิตเพื่อใช้ในครัวเรือนและจำหน่ายให้แก่ผู้สนใจในหมู่บ้านและพื้นที่ใกล้เคียง

ภูมิปัญญาห้องถิน ทอผ้าฝ้าย นางหวน โคตรภักดี

ประวัติ นางหวน โคตรภักดี อายุ ๖๘ ปี เกิด : เมื่อวันที่ - พ.ศ.๒๔๙๐ ที่อยู่: ๘๐ หมู่ที่ ๘ บ้านพระเจ้า ตำบลพระเจ้า อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดร้อยเอ็ด อาชีพ: เกษตรกร เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ในด้านการทอผ้าฝ้าย ๑. ผ้ามัดหมี เป็นศิลปะการทอผ้าพื้นเมืองที่ใช้กรรมวิธีในการย้อมสีที่เรียกว่าการมัดย้อม(tie dye)เพื่อทำให้ผ้าที่ทอเกิดเป็นลวดลายสีสันต่างๆเอกลักษณ์อันโดดเด่นก็อยู่ตรงที่รอยเชือกของสีที่วิ่งไปตามบริเวณของลวดลายที่ผูกมัดและการเหลือมล้ำในตำแหน่งต่างๆของเส้นด้ายเมื่อยกน้ำขึ้นก็ในขณะที่ทอลวดลายสีสันอันวิจิตรจะได้มาจากการข่านาญของการผูกมัดและย้อมหลาຍครั้งในสีที่แตกต่างซึ่งสืบทอดมาจากบรรพบุรุษการทอผ้ามัดหมีจะมีแม่ล่ายพื้นฐาน ๗ ลาย คือ หมีข้อ หมีโคม หมีบักจัน หมีกงน้อย หมีดอกแก้ว หมีข้อและหมีใบไผ่ ซึ่งแม่ล่ายพื้นฐานเหล่านี้ดัดแปลงมาจากการรวมชาติ เช่น จากลายใบไม้ ดอกไม้ ชนิดต่างๆ สัตว์ เป็นต้น ๒. ผ้าชิด หมายถึงผ้าที่ทอโดยวิธีใช้ไม้เขียวหรือสะกิดซ้อนเส้นยืนขึ้นตามจังหวะที่ต้องการเว้นแล้วสอดเส้นด้วยพุ่งให้เดินตลอดการเว้นเส้นยืนถือห่างไม่เท่ากันจะทำให้เกิดลวดลายต่างๆ ทำนองเดียวกับการทำลวดลายของเครื่องจักสานจากการรวมวิธีที่ต้องใช้ไม้เก็บนี้จึงเรียกว่า การเก็บชิด มากกว่าที่จะเรียก การทอชิด ผ้าชิดที่นิยมทอกันมีอยู่ ๒ ชนิดตามลักษณะประโยชน์ชนีใช้สอยเป็นหลัก คือผ้าตีนชิน เป็นผ้าชิดที่ทอเพื่อใช้ต่อชายด้านล่างของผ้าชิน เนื่องจาก ผ้าทอพื้นเมืองจะมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดผืนผ้า ดังนั้นเวลาซุ่งผ้าชินผ้าจะสั้นจึงต่อชายผ้าที่เป็นตีนชินและหัวชินเพื่อให้ยาวพอเหมาะสม ผ้าหัวชิน ก็เช่นเดียวกันเป็นผ้าชิดที่ใช้ต่อชายบนของผ้าชิน โดยได้รับการสนับสนุนจากพัฒนาชุมชน อำเภอเชียงใหม่ จะเป็นผู้ที่ให้ความรู้และหาตลาดในการจัดแสดงและจำหน่าย

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทอผ้าฝ้าย นางสนุก หรดี

ประวัติ นางสนุก หรดี อายุ ๖๘ ปี เกิด : เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๔๙๗ ที่อยู่ : ๕๕ หมู่ที่ ๘ บ้านพระเจ้า ตำบลพระเจ้า อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดร้อยเอ็ด อาชีพ: เกษตรกร เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการทอผ้าฝ้าย ๑. ผ้ามัดหมี เป็นศิลปะการทอผ้าพื้นเมืองที่ใช้กรรมวิธีในการย้อมสีที่เรียกว่าการมัดย้อม(tie dye)เพื่อทำให้ผ้าที่ทอเกิดเป็นลวดลายสีสันต่างๆเอกลักษณ์อันโดดเด่นก็อยู่ตรงที่รอยซึมของสีที่วิ่งไปตามบริเวณของลวดลายที่ผูกมัดและการเหลือมล้ำในตำแหน่งต่างๆของเส้นด้ายเมื่อดูกันขึ้นก็ในขณะที่ทอลวดลายสีสันอันวิจิตรจะได้มาจากการความชำนาญของการผูกมัดและย้อมหมาดครั้งในสีที่แตกต่างซึ่งสีบอตมาจากบรรพบุรุษการทอผ้ามัดหมีจะมีแม่ลัยพื้นฐาน ๗ ลาย คือ หมีข้อ หมีโคน หมีบักจัน หมีกงน้อย หมีดอกแก้ว หมีข้อและหมีใบไผ่ ซึ่งแม่ลัยพื้นฐานเหล่านี้ได้แบ่งมาจากการหมาด เช่น จากลายใบไม้ ดอกไม้ชนิดต่างๆ สัตว์ เป็นต้น ๒. ผ้าขิด หมายถึงผ้าที่ทอโดยวิธีใช้มีเขี้ยวหรือสะกิดซ้อนเส้นยืนขึ้นตามจังหวะที่ต้องการเว้นแล้วสอดเส้นด้ายพุ่งให้เดินตลอดการเว้นเส้นยืนลีห่างไม่เท่ากันจะทำให้เกิดลวดลายต่างๆ ทำนองเดียวกับการทำลวดลายของเครื่องจักสานจากการหมาดที่ต้องใช้มีเขี้ยวเก็บนึ่งเรียกว่า การเก็บขิด มากกว่าที่จะเรียก การทอขิด ผ้าขิดที่นิยมทอ กันมีอยู่ ๒ ชนิดตามลักษณะประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก คือผ้าตีนชิน เป็นผ้าขิดที่ทอเพื่อใช้ต่อชายด้านล่างของผ้าชิน เนื่องจาก ผ้าทอพื้นเมืองจะมีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดผืนผ้า ดังนั้นเวลาผูกผ้าชินผ้าจะสั้นจึงต้องเย็บผ้าที่เป็นตื้นขึ้นและหัวขึ้นเพื่อให้ยาวพอเหมาะสม ผ้าหัวชิน ก็เช่นเดียวกัน เป็นผ้าขิดที่ใช้ต่อชายบนของผ้าชิน โดยได้รับการสนับสนุนจากพัฒนาชุมชน อำเภอเชียงใหม่ จะเป็นผู้ที่ให้ความรู้และหาตลาดในการจัดแสดงและจำหน่าย